

Am primit în cutia poștală o hârtie colorată mai mult în albastru decât în galben pe o parte și mai mult albă (simbolul gândurilor curate, al imaculării?) pe cealaltă parte. Pe partea colorată e un cetățean al Sighetului care, neputând discuta cu fiecare în parte, o face în scris. El ne pune întrebări, noi răspundem. Cine vrea, cine mai vrea... Întrebările sunt pe partea mai mult albă a hârtiei.

Nu-i rău... Oare de ce ne întreabă sigheteanul nostru ce mai facem, cine ne mai supără, ce ne mai supără, cum mai stăm cu mândria locală, ce a mai rămas de rezolvat în zona pe unde locuim?

Noi, ceilalți cetățeni, neorientați politic, am înțeles că – uite-așa – unul dintre noi se interesează dacă suntem mulțumiți sau nu cu ce-i prin ograda municipală. Ce nu prea se înțelege (oare?...) deocamdată este de ce ni se pun asemenea întrebări acum, când încă n-a început să bată oficial caldul vânticel al alegerilor de primăvară. Nebănuind nicio intenție nelalocul ei în hârtia cu 4 întrebări, răspund și eu la chestionarul însoțit cu cele mai bune intenții.

Prima întrebare ne îndeamnă să ne descărcăm sufletul plin de mulțumire și de mândrie pentru o realizare din Sighet:

„Care e proiectul de care sunteți mândru că s-a realizat în Sighet?”

”

Păi dacă nu se fac alte precizări – legate de timp – părerea mea e că bisericile care au sute de ani vechime din centrul orașului ar putea fi prilej de mândrie patriotică, religioasă și locală. Apoi construcțiile Colegiului Național „Dragoș Vodă” sau a Liceului Pedagogic „Regele Ferdinand”, îndiguierea malului Izei, ar putea fi alte motive de mândrie. Numai că toate acestea – și multe altele – au fost făcute cu mult timp în urmă... Mândria modernă – și probabil că la asta se referă întrebarea – ne pune în dificultate. Să nu pun punctul meu de vedere la un loc cu punctele de vedere ale cetățenilor într-adevăr mândri de realizările contemporane. Reiau formularea, spunând că mândria pentru realizările actuale mă cam îndeamnă să las spațiu liber în articol. Ar trebui să scriu că pietonala e nemaipomenită, că iarba pe valuri care separă sensurile de mers în zona Carrefour - Unicarm e o mare realizare, e o adevărată poartă de intrare care lasă cu gura căscată de admirație pe oricine trece pe-acolo. Cum pot să spun asta, când maghernițele de pe ambele laturi ale drumului sunt tot acolo, când s-a construit ceva pe partea opusă celor trei magazine, dar nu se știe pentru ce, când clădirile se ruinează din ce în ce mai mult de la alegeri la alegeri, când străzi asfaltate și trotuare nu avem, decât așa, cu aproximație? Ce să mai spun despre clădirea dăfămată cu mare tam-tam peste drum de Colegiul „Dragoș Vodă”, lucrare nici acum terminată. Cum poate avea cineva o părere bună despre aleea din spatele pieței, care arată absolut dezastruos (ca toată piața de alimente!), sau ce mai e de spus despre strada „Iuliu Maniu”, plină de gropi și de pericole pentru mașini, despre locul din apropierea gării unde a fost un hotel și acum e o groapă de gunoi? Dar, până la urmă, care zonă arată normal în orașul ăsta?

A doua întrebare e, e fapt, un indemn pentru a ne pune capul la contribuție și să răspundem

celui care neîntreabă care sunt principalele 3 probleme care necesită rezolvare până în 2020:

„Care credeți că sunt principalele 3 probleme ce mai trebuie rezolvate până în 2020?”

De ce până în 2020 și nu până în 2060, de exemplu? Ajung 4 ani pentru a rezolva tot ce-i nerezolvat în orașul ăsta? De ce suntem întrebați acum? De ce suntem întrebați? Cine va mai ține cont de nemulțumirile noastre? Prioritățile nu se văd de la înălțime? Cum se va finanța asfaltarea, care nefiind făcută așa cum trebuie, dă de cap șoferilor și mergătorilor la pas prin secularul municipiu? Va merge cineva dintre conducătorii orașului în schimb de experiență „tocmai” la Baia Mare, să vadă de ce acolo se poate și la noi nu? Dar principalele probleme ale orașului nu se văd cu ochiul liber? Trebuie sondaj de opinie? Un simplu mers pe jos, prin centru și prin zonele mai depărtate (dacă se face noapte, pe-acolo ar fi bine de luat o lanternă sau să fie rugați cetățenii din casele de pe lângă trotuare să aprindă luminile în camere și să nu tragă draperiile) poate lămurii oricare nelămurit. Chiar azi am văzut cum se toarnă asfalt în dreptul sediului unui partid și al Parohiei Romano-Catolice, peste nisip, care era denivelat și nebătătorit. Peste trei luni, o să putem vedea „faliile” apărute în asfalt...Concluzia? Cine vrea să fie trebuie să vadă cu ochii lui! Cine vrea să ajungă trebuie să-și sondeze propria conștiință, acolo, în interiorul său, să-și pună întrebări și să-și promită că va găsi rezolvări. Întrebarea are un fel de comicărie în ea peste care nu pot trece cu nepăsare: „...ce

mai

trebuie de rezolvat”. Să înțeleg că multe s-au rezolvat, dar cu dificultate s-ar

mai

gasi câte ceva? Să fim serioși...Sunt multe...Personal mă angajez să merg cu viitorul primar prin oraș și să-i arăt la fața locului ce multe

mai

are de rezolvat!

La întrebarea a treia referitoare la urgența nr. 1 a cartierului unde stau e iar greu de răspuns:

”

Care este cea mai urgentă problemă nerezolvată în cartierul în care locuiți?

”

Fac din nou recomandarea mersului pe jos și vorbitul cu cetățenii care n-au carnet de partid. Dacă sunt cetățeni fericiți cu ceea ce este, sau recunoscători partidului, răspunsul lor nu poate fi de niciun folos, fiind laudativ; dacă sunt nemulțumiți pentru că sunt subiectivi aparținând altor partide, răspunsul lor nu contează, pentru că ar fi în stare să vadă ufatul chiar și acolo unde domină frumosul. Mi-aduc aminte că acum patru ani locuitorii din cartierul „1 Mai” au venit cu

Consultare publică sau insultare publică?

Scris de Horia Picu

Joi, 31 Martie 2016 19:58 -

propunerea unor sensuri unice la intrarea și ieșirea din cartier. Li s-a spus că așa ceva nu se poate, în schimb, oricând ar putea avea borduri. Acum, n-au nici borduri, nici sensuri unice...

Ultima întrebare, a patra, mă lasă perplex.

”
Care este cea mai grea problemă cu care se confruntă familia dvs.?
”

Cum poate cineva din afara familiei să ne ajute? Ce-ar fi dacă fiecare și-ar spune păsul? Să presupunem că pentru cineva cea mai grea problemă ar fi schimbarea mobilei de bucătărie. O rezolvă cineva din afară? Sau că cineva nu se înțelege cu soacra. Cine-împacă? Unii sunt pe picior de a divorța. Există acel viitor candidat care le reîncălzește sentimentele? Sau dacă cineva are nevoie de o sumă de bani pentru un drum dus-întors Sighet - Antananarivo, e sprijinit financiar de candidat? Am dat niște exemple de probleme pe care le poate avea o familie, pentru că altele, de genul canalizare, acoperiș de bloc, garaje sau parcuri, nu prea mai există(?) în orașul nostru.

De la consultare publică (așa, nitam-nisam), distanța până la insultare publică e scurtă, plină de gropi și cu ruine pe marginea ei. Așa cum e

„Sighetul de azi”

! Unde am mai văzut expresia asta? Niște ziare cu propagandă ieftină de acum patru ani se numeau

„Bună Ziua, Sighet”

. De multe ori, când ne luăm „la revedere” (care poate fi „adio” câteodată), tot „bună ziua” zicem.

În sport, cine „fură” startul e descalificat. În politică nu se aplică regula?